

Η ΕΠΙΤΑΞΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ελένη	40 χρόνων
Κούλλα	15 »
Γιάννης	40 »
Στυλλής	40 »

Η ΕΠΙΤΑΞΗ

ΣΚΗΝΗ 1

- ΕΛΕΝΗ Κόρη Κούλλα, κόρη Κούλλα, κόρη Κούλλααα.
- ΚΟΥΛΛΑ Ναι μανάαααα είντα με θέλεις;
- ΕΛΕΝΗ Πού εν ο νους σου κόρη μου τζι είσαι αφαιρεμένη;
- ΚΟΥΛΛΑ Πε μου είντα με θέλεις.
- ΕΛΕΝΗ Πκιάσ' το σσιοινίν του γαουρκού τζιαι τράβα το να βκού-
μεν έξω.
- ΚΟΥΛΛΑ Καλά.
- ΕΛΕΝΗ Θωρείς ότι ξιππάζεται.
- ΚΟΥΛΛΑ Καλάν είπα.
- ΕΛΕΝΗ Άμα παρπατά πάνω στες πλάτζιες, σαν να παρπατά πάνω
στα κάρβουνα.
- ΚΟΥΛΛΑ Έλα χτηνό μου, έλα ρε (Γκάρισμα). Σιγά σιγά-σιγά ρε. Μεν
φοάσαι ανάφεντε, σιγά είπασα.
- ΕΛΕΝΗ (Φωνάζει). Αφήννουμεν υγείαν κύριε φούρναρη. Τζιαι
καλές δουλειές... (Γκάρισμα). Σιγά χτηνόν μου, σιγά.
(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 2

(Θόρυβος μικρής πόλης. Πού και πού κανένα κλάξον).

- ΕΛΕΝΗ Κρατά το που κοντά το σσιοινίν του γαουρκού. Όι να ξιπαστεί που κανέναν αυτοκίνητον, που καμιάν άμαξαν τζιαι να με ρίξει κάτω να με κατασκοτώσει.
- ΚΟΥΛΛΑ Κρατώ το.
- ΕΛΕΝΗ Εν το κρατείς. (Ακούεται σειρήνα).
- ΚΟΥΛΛΑ Παναγία μου είνταν τούτον που ακούεται, ε μανά;
- ΕΛΕΝΗ Σσσιο, σσσιο, σσσιο χτηνόν μου. Σσσιο είπα σου τζι εν να με κατασκοτώσεις.
- ΚΟΥΛΛΑ Σσσιο ρεεε.
- ΕΛΕΝΗ Σταμάτα, σταμάτα να κατεβώ. Κάλλιον να παρπατώ τζιαι να τζιεγκιούμαι, παρά καβαλλούριν τζιαι να κρατώ την ψυσιήν μου μεσ' στα σιέγκα μου.
- ΚΟΥΛΛΑ Είνταν τούτον που ακούεται ρε μανά; Ρωτώ σε.
- ΕΛΕΝΗ Μα πού ζιεις κόρη μου; Εν ακούεις είνταν που γίνεται στον κόσμον; Έχομεν πόλεμον. Εν σειρήνες που ακούεις.
- ΚΟΥΛΛΑ Λαλείς να πομπαρτίζουν οι Γερμανοί;
- ΕΛΕΝΗ Θωρείς τον κόσμον να ανησυχεί;
- ΚΟΥΛΛΑ Είντα παίζουν καλό οι σειρήνες;
- ΕΛΕΝΗ Μπορεί να κάμνουν πρόβες. Φερ' μου το γαούριν να το τραβώ εγώ τζιαι σιήττα το που πίσω, να βκούμεν έξω που την πόλιν, να ησυχάσει τζιαι να ησυχάσουμεν.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 3

- ΕΛΕΝΗ Εποστάθηκες κόρη;
- ΚΟΥΛΛΑ Όι.
- ΕΛΕΝΗ Θέλεις να 'ρτεις να καβαλλιτζιέψεις πισοκάπουλλα μου;
- ΚΟΥΛΛΑ Έν εν κρίμαν το χτηνόν να κάτσουμεν τζι οι δκνο πασ' στην ράσιη του;
- ΕΛΕΝΗ Τούτη εν η δουλειά του. Για τούτην τη δουλειάν το 'πλασεν ο Θεός.
- ΚΟΥΛΛΑ Θώρε τζειν' την τερατσιάν τζιαμαί είντα πασιύν οσσιόν πο 'σιει. Εν πεξεύκουμεν νάκκον, να πνάσουμεν τζι εμείς, να πνάσει τζιαι τούτον;
- ΕΛΕΝΗ Να πεξέψουμεν κόρη. Να γύρω τζιαι νάκκον την ράσιη μου χαμαί, πέρκιμον ισιώσει, που εξάωσεν πάνω στο γαούριν τζι εγίνηκεν σαν το σάμαν του καθεαυτόν.
- ΚΟΥΛΛΑ Παρπατητή ζαώννεις, καβαλλούρι ζαώννεις, εν ιβρίσκεται η ίσια σου πκιον.
- ΕΛΕΝΗ Άμα γεράσει το πλάσμαν, ούλλα πειράζουν το.
- ΚΟΥΛΛΑ Εβκιάστηκες να γεράσεις!
- ΕΛΕΝΗ Εγεράσαν με οι δουλειές τζιαι τα βάσανα.
- ΚΟΥΛΛΑ Σσσιιο χτηνό μου σσιιο (Γκάρισμα). Έλα, δωσ' μου το σιέρην σου να σου τανύσω να κατεβείς.
- ΕΛΕΝΗ Καλάν. Είπα πως εγέρασα, μα όι να θέλω τζιαι τάνυμαν να κατεβώ που το γαούριν. Όπααα (Κατεβαίνει). Άτε δήσε το τζιαμαί πάνω στην κόρημη του δεντρού τζιαι γύρε νάκκον το κορμίν σου να πνάσεις.
- ΚΟΥΛΛΑ Άφησ' το ξαπόλυτον... να βοσσιίσει νάκκον. Θώρε ποκαλάμες γυρόν!
- ΕΛΕΝΗ Όι να μας φύει όμως.
- ΚΟΥΛΛΑ Πού εν να πάει; Ούτε σπερμένα έσει ούτε περβολικά.
- ΕΛΕΝΗ (Ξαπλώνει). Ωχχχχχ το κορμάτζιν μου. Αν έσει νερόν μέσα στο παούριν, γύρε νάκκον να πκιω.
- ΚΟΥΛΛΑ Θαρκούμαι πως έμεινεν λλίον.
- ΕΛΕΝΗ Τζήευκε το. Όι να κοριζιάσουμεν ώσπου να πάμεν το χωρόν. (Της γέρνει).

- ΚΟΥΛΛΑ Εν να μεν εύρουμεν καμιάν βρούσην να το γεμώσουμε;
 ΕΛΕΝΗ Έτσι εποχήν πού να 'βρεις βρούσην να τρέσει;
 ΚΟΥΛΛΑ Την περασμένη εβδομάδα εν έβρεξε.
 ΕΛΕΝΗ Έχουν να πουν ότι, με τα πρωτοβρόσια, τα νερά κάθου-
 νται τέλεια. Γύρε το κορμί σου τζι εσού να πνάσεις.
 ΚΟΥΛΛΑ Να απλώσω την σακκουλλούαν. (Παύση).
 ΕΛΕΝΗ Είπε σου σίλιες φορές, άμα έρκεσαι μιτά μου στην πόλη,
 να αννοίεις τ' αμμάδκια σου τζιαι τα αφκιά σου. Να παρα-
 κολουθάς, να θωρείς τζιαι να ακούεις είνταν που κάμνω,
 είνταν που λαλώ, είντα λοής γίνεται η δουλειά.
 ΚΟΥΛΛΑ Πότε μου φώναξες τζι εν σου άκουσα;
 ΕΛΕΝΗ Τζιαμαί στον φούρνον που είμαστιν, εξίχασες πόσες φορές
 σου εφώναξα, για να μου τανύσεις να ξιφορτώσουμεν;
 ΚΟΥΛΛΑ Εσκέφτουμουν.
 ΕΛΕΝΗ Είνταν που σκέφτεσουν;
 ΚΟΥΛΛΑ Τους κόπους μας. Κατασκοτωννούμαστιν. Μιαν ημέραν
 να πάμεν να συνάξουμεν τα μαζιά τζιαι τα θρουμπκιά
 τζιαι να τα κουβαλήσουμεν έσσω τζιαι την άλλην να τα
 ξαναφορτώσουμεν τζιαι να κατεβούμεν εις την πόλιν να τα
 πάρουμε στους φούρνους. Τζι είνταν που πκιάννουμεν;
 Δκυο σελίνια ούλλα τζι ούλλα!
 ΕΛΕΝΗ Εν τα υπολογίζεις δκυο σελίνια;
 ΚΟΥΛΛΑ Μα για τόσον κόπον;
 ΕΛΕΝΗ Δκυο σελίνια μεροκάματον θέλει αρκάτες καλούς για να το
 πκιάσουν.
 ΚΟΥΛΛΑ Εμείς δουλεύουμε δκυο μέρες, δκυο γεναίτζιες τζι ένα
 χτηνόν, για να το πκιάσουμεν.
 ΕΛΕΝΗ Ευτυχώς που βρέθηκεν τζιαι τούτον το χτηνόν να λαλείς.
 Γιατί, αν μεν ήταν τζιαι τούτον το χτηνόν έθεν να πεινά-
 σουμεν. Πκοιος θέλει στη δούλεψιν του μια γεναίκαν. Τζι
 είνταν πον να κάμνει;
 ΚΟΥΛΛΑ Ό,τι κάμνουν τζι οι αδρόποι.
 ΕΛΕΝΗ Μα έλα που εν μας υπολογίζουν.
 ΚΟΥΛΛΑ Πόσων γρονών το υπολογίζεις το γαούρι μας;

- ΕΛΕΝΗ Φοάσαι πως εν να γεράσει τζιαι να το χάσουμεν;
- ΚΟΥΛΛΑ Πε μου.
- ΕΛΕΝΗ Εγόρασεν το ο μακαρίτης ο τζύρης σου ένα χρόνον πριν να πεθάνει τζι είπαν του πως ήταν πουλάρι δκυο χρονών. Υπολόγισε. Δκυο χρονών ήταν που το γόρασε. Είχαμεν το τζι ένα χρόνον με τον τζύρη σου, τζι έσειε τζιαι τρία που πέθανεν, πρέπει ναν' έξι χρονών τωρά.
- ΚΟΥΛΛΑ Έσειε ζωήν ακόμα δηλαδή.
- ΕΛΕΝΗ Έξι χρονών γαούριν εν πάνω στην καλλίτερην του ηλικία για δουλειά.
- ΚΟΥΛΛΑ Εν η αλήθεια περιποιούμαστιν το τζιόλας. Μπορεί να μεν έχουμεν άσιερον τζιαι κλιθάρην να το ταΐζουμεν, μα όπου τα καλλίτερα ποκαλάματα μεσ' στο καλοτζαίριν τζιαι τα καλλίτερα τσιαήγκα μεσ' στον σιειμώναν, εν να το πάρουμεν να το σσιονιάσουμεν να βοσσιίσει.
- ΕΛΕΝΗ Να το περιποιάσαι, γιατί εν τούτον πον να σε προιτζίσει.
- ΚΟΥΛΛΑ Με τα δκυο σελίνια κάθε γομάριν κάτσαρα που παίρνει στην πόλη;
- ΕΛΕΝΗ Δκυο γομάγκα την εβτομάδαν κάμουνν μας τέσσερα σελίνια. Στον μήναν κοντεύουμεν τη λίραν. Στους έξι μήνες το πεντόλιρον.
- ΚΟΥΛΛΑ Μα εν αλήθεια μανά; Έσειε τζιαι πεντόλιρα;
- ΕΛΕΝΗ Λαλούν πως έσειε. Άμα τες κάμουμεν πέντε τες λίρες θα αντακόσουμεν χτίσμαν του σπιθκιού σου.
- ΚΟΥΛΛΑ Κάτσε γάρε ψόφα.
- ΕΛΕΝΗ Εν σ' επήρασιν τα χρόνια. Κόμα τα δεκαπέντε εν τα έκλεισες.
- ΚΟΥΛΛΑ Μα θέλουμε να ζιούμεν τζιόλας. Εν τζιαι μπορούμεν να τα φυλάουμεν ούλλα για το χτίσμαν.
- ΕΛΕΝΗ Όπως εξιούσαμεν θα ζιούμεν.
- ΚΟΥΛΛΑ Άλλον εισόδημαν που τα κάτσαρα εν έχουμεν.
- ΕΛΕΝΗ Λαλείς να μεν το ξέρω;
- ΚΟΥΛΛΑ Εεεεε;

- ΕΛΕΝΗ Έσσει ο Θεός. Ένα μάστρον θέλουμεν. Τους αρκάτες θα τους κάμνουμεν εμείς. Όποτε τελειώσει. Ας μας πάρει δυο, ας μας πάρει τρία χρόνια.
- ΚΟΥΛΛΑ Αν τελειώσει ως τα τρία εν καλά.
- ΕΛΕΝΗ Μα πε μου...είντα βριάζεσαι; Εζήτησεν σε κανέννας τζι εν το ξέρω;
- ΚΟΥΛΛΑ Παναγία μου μανά..., πού πάει ο νους σου!
- ΕΛΕΝΗ Τζει που τον παίρνεις.
- ΚΟΥΛΛΑ Πκοιος εν να 'ρτει να με ζητήσει, που δεν έχω που τον ήλιον μοίρα;
- ΕΛΕΝΗ Ο Θεός προοίτζισε σε με το μαλλίττερον αγαθόν. Την ομορκιάν.
- ΚΟΥΛΛΑ Τότε είναι θέλω την προίκαν;
- ΕΛΕΝΗ Οουου...εν κουβένταν που θέλεις κόρη Κούλλα. Άφισ' με πέρικιμον καμμήσω νάκκον τζιαι πνάσει τζι ο νους μου τζιαι το κορμίν μου.
- ΚΟΥΛΛΑ Σήγου τζι αν ποτζοιμηθούμεν εν να νυχτωθούμεν μεσ' στες στράτες. Τζι εγιώ ξέρεις το πως αροθυμώ.
- ΕΛΕΝΗ Άτε πήαιννε φερ' το γαιούρι να φεύκουμεν καλό.
(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 4

(Καμπάνα).

- ΕΛΕΝΗ Κύριε ελέησον... είντα δουλειά ένει τζιαι φακκά η καμπά-
να έτσι ώρα, κοντεύκει να βουττήσει ο ήλιος;
- ΚΟΥΛΛΑ Έσειε καμιάν γιορτήν αύριον μανά;
- ΕΛΕΝΗ Όι απ' ό,τι ξέρω.
- ΚΟΥΛΛΑ Είσαι σίουρη;
- ΕΛΕΝΗ Πετάχτου κόρη ως κάτω στην εκκλησιάν, να δούμεν είντα
δουλειά εν τούτη;
- ΣΤΥΛΛΗΣ (Περνώντας). Καλησπέρα σας.
- ΕΛΕΝΗ Καλησπέρα Στυλλή. Έλα τζι εν ο Θεός που σ' έπεψεν.
Όσον τζι έπεμπα την κοπελλούαν να πάει να δει είντα δου-
λειά ένει τζι αχτυπά η καμπάνα.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Ακούω την τζι εγιώ τζι εν ιξέρω είντα να υπολογίσω.
- ΕΛΕΝΗ Λαλείς ναν' δουλειά του παπά, ναν' δουλειά του μουχτά-
ρη, ναν' δουλειά των κοπελλουδικιών;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Για να επιμένει να χτυπά εν νομίζω ναν' δουλειά των
κοπελλουδικιών. Τα κοπελλούδκια φοούνται να χτυπούν
την καμπάνα καπάλι. Κάτι συμβαίνει.
- ΕΛΕΝΗ Αν εν δουλειά του μουχτάρη πάλε, έν θα σου 'λάλεν Στυλ-
λή να ξέρεις, μιαν τζι είσαι αγροφύλακας;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Είντα να σου πω;
- ΕΛΕΝΗ Λαλείς να γενεί καμιά εκκένωση, λόγω του πολέμου;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εκκένωση, απ' ό,τι ξέρω γίνεται στες πόλεις Ελεγκού. Όι
στα χωρικά.
- ΕΛΕΝΗ Εν ιξέρω τζι εγιώ είντα να υπολογίσω.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Πάω πάνω στο καφενέν τζι αν μάθω τίποτε, αν εν τίποτε
σοβαρόν πέμπω έναν κοπελλούϊν τζιαι λαλεί σου.
- ΚΟΥΛΛΑ Θέλεις να πεταχτώ εγιώ μανά μάνι μάνι;
- ΕΛΕΝΗ Κάτσε τζιαμαί που κάθεσαι, μιαν τζι ανάλαβεν ο τουρκό-
πουλλος να μας μηνύσει.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 5

(Ακούεται κόσμος).

- ΠΙΑΝΝΗΣ Σιωπήν...σιωπήν παρακαλώ...σιωπήν είπα. Σιωπήν. Ναι. Εγώ έπερα τζι εχτυπήσαν την καμπάναν, για να συναχτείτε. Είνταν που θέλετε να κάμω; Να γυρίζω που σπίτιν του σπιθκιού να σας δειποιώ; Τζι αν αύριον ένας εν παραδεχτεί πως τον εδειοποίησα να 'βρω τον πελάν μου; Ενώ έτσι εν ημπορεί να πει κανέννας πως εν το άκουσεν, πως εν το έμαθεν.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Λάλε μουχτάρη είνταν που συμβαίνει τζι έσπασες μας.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Εσυναχτήκασιν ούλλοι κύριε αγροφύλακα;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Λάλε μουχτάρη, για τ' όνομαν του Θεού..., εν να μας πεις τον Καλόν Λον;
- ΠΙΑΝΝΗΣ Εγώ θέλω να είμαι εντάξει κύριε αγροφύλακα. Να κάμω την δουλειάν μου όπως πρέπει.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Είσαι πολλά βαρυλάτης μουχτάρη. Τούτον εν το πρόβλημα.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Κάλιον να 'μαι βαρυλάτης τζιαι ναν' η κκελέ μου ήσυχη, παρά σιασιούρης τζιαι να μεν καμμώ τη νύχταν.
- ΕΛΕΝΗ (Από μακριά). Άτε τζι έβκαλες την ψυσιήν μας.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Σιωπήν είπα (Παύση). Ο λος τζι η αιτία που σας εκάλεσα σήμερα χωρκανοί δαμαί στο κέντρον του χωρκού, εν πολλά σοβαρός. Όπως ιξέρετε έχουμεν πόλεμον. Φυσικά, εμάς ακόμα εν μας αχτύπησεν, αμμά κανέννας δεν ιξέρει αν θα μας αχτυπήσει τζιαι πότε εν να μας αχτυπήσει. Η μητέρα Πατρίδα μας η Ελλάδα, όπως ακούσαμεν, εμπήκεν τζιόλας εις τον πόλεμον. Αναγκάσαν την να μπει.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Άτε μουχτάρη για τ' όνομαν του Θεού, εν να μας μάθεις ιστορίαν;
- ΠΙΑΝΝΗΣ Σιωπήν είπα... (Παύση). Χωρκανοί, ειδοποιήσαν με που το Διοικητήριο να σας καλέσω σήμερα τζιόλας να σας πω ότι την Τζιερχατζιήν που μας έρχεται, θα 'ρτουν αδρόποι τζιαι να τσιακάρουν τα χτηνά του χωρκού. Τζι όσα τους κάμνουν θα τα επιτάξουν για τες ανάγκες του πολέμου.
- ΕΛΕΝΗ Πγκοια χτηνά κύριε μουχτάρη;

- ΠΙΑΝΝΗΣ Ούλλα τα χτηνά.
- ΕΛΕΝΗ Τζι οι αίγιες χτηνά ένει μουχτάρη. Να φέρουμεν τζιαι τες αίγιες; (Γέλια).
- ΠΙΑΝΝΗΣ Σιωπήν, σιωπήν είπα. Πκοια χτηνά κάμνουν για τον πόλεμον Ελεγκού;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εξαοτάται μουχτάρη για το σκοπόν που τα θέλουν. Θέλουν τα για φαϊν όξα για δουλειάν; (Γέλια).
- ΠΙΑΝΝΗΣ Σιωπήν, σιωπήν είπα. Να σας διαβάσω την ανακοίνωσιν, για να μεν μου βρίσκετε δικαιολογίες.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Γιατί εν την εκιάβαζες που μιας αρχής μουχτάρη να τελειώνουμεν;
- ΠΙΑΝΝΗΣ (Διαβάξει). Διά της παρούσης καλούνται όλοι οι ιδιοκτήτες αλόγων, όνων και ημιόνων, όπως φέρωσι τα ζώα των εις την κεντρικήν πλατείαν της κοινότητος διά έλεγχον. Ο έλεγχος θα γίνει την ερχομένην Κυριακήν από της δεκάτης πρωινής μέχρι της τρίτης απογευματινής. Όσα ζώα κριθούν κατάλληλα θα επιταχθούν και θα σταλούν εις το μέτωπον των πολεμικών επιχειρήσεων. Οι ιδιοκτήται των θα αποζημιωθούν. (Θόρυβος). Εκαταλάβετε χωρκανοί;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εκαταλάβαμεν μουχτάρη.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Αν θέλετε να σας το πω τζιαι με λόγια δικά μου.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εν εν' ανάγκη μουχτάρη. Όπκοιος εν εκατάλαβεν, ας έρτει να σ' εύρει.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 6

- ΕΛΕΝΗ Κακόν που μας ήρξεν, κακόν που πάθαμεν κόρη μου.
- ΚΟΥΛΛΑ Εεεε σταμάτα να νεκαλιέσαι.
- ΕΛΕΝΗ Εν πον καταλαβαίνεις φαίνεται το πρόβλημα.
- ΚΟΥΛΛΑ Καταλαβαίνω το πρόβλημα, μα είνταν που μπορούμεν να κάμουμεν. Ο νόμος εν νόμος. Βάλλεις τα με την κυβέρνησιν της Αγγλίας;
- ΕΛΕΝΗ Κάτι πρόπει να σκεφτούμεν, κάτι πρόπει να κάμουμεν. Αν μας πκιάσουν το γαούρι μας, ένεν η προίκα σου πον να κόψει πίσω. Εν να πεινάσουμεν καημένη μου. Ξέρεις το πολλά καλά. Τούτον το γαούριν εν η ζήση μας.
- ΚΟΥΛΛΑ Εν να πεθάνουμεν της πείνας; Στο κάτω κάτω, άκουσες το τζιαι μόνη σου, που το δικάβασεν ο μουχτάρης. Αν μας πκιάουν το γαούριν εν να μας αποζημιώσουν.
- ΕΛΕΝΗ Τζι εν να σωθούμεν με την αποζημιώσιν;
- ΚΟΥΛΛΑ Πού ξέρεις πόσα εν να μας δώκουν;
- ΕΛΕΝΗ Όσα τζιαι να μας δώκουν πόσον τζιαιρόν εν να αντέξουν;
- ΚΟΥΛΛΑ Έχουμεν τζιαι τα σιέρκα μας. Αν μας πκιάουν το γαούριν εν να κάτσουμεν τον μύλον;
- ΕΛΕΝΗ Απ' ότι φαίνεται, εν ιξέρεις είντα πα να πει πόλεμος.
- ΚΟΥΛΛΑ Είντα πα να πει πόλεμος;
- ΕΛΕΝΗ Άμαν έσει πόλεμον, οι δουλειές κάθουνται τέλεια. Ο καθένας φοάται να ξαννοιχτεί, να κάμει δουλειές. Δεν άκουσες που λαλούν, πως άμαν έσει πόλεμον έσει πείναν;
- ΚΟΥΛΛΑ Εν ανάγκη να το ακούσω; Εν το θωρώ; Πόσον τζιαιρόν έσει που άρκεψεν ο πόλεμος, τζι ούτε ζάχαρη βρίσκουμεν πκιον ν' αγοράσουμεν, ούτε ρύζιν, ούτε καφέν.
- ΕΛΕΝΗ Γιατί κανέλλαν, μουσχοκάρφκια, λάδι, αρτύματα βρίσκουμεν;
- ΚΟΥΛΛΑ Η κανέλλα τζιαι τα μουσχοκάρφκια μας εμαράναν γιε μανά. Εν η παροιμία που λαλεί: "ψουμιά εν είχαμεν τζιαι ρεπάνια γυρεύκαμεν".
- ΕΛΕΝΗ Τωρά εχάθησαν τα μουσχοκάρφκια τζι η κανέλλα, πιθαρκού άκου πον να χαθεί τζιαι το ψουμίν.

- ΚΟΥΛΛΑ Άμα χαθεί το ψουμίν που το χωρκόν, που το γιωρκά, φαντάστου μεσ' στες πόλεις. Εν να τρων ο ένας τον άλλον.
- ΕΛΕΝΗ Εεεεχ είνταν πον να κάμουμεν Θεέ μου.
- ΚΟΥΛΛΑ Ό,τι κάμνει ο κόσμος ούλλος.
- ΕΛΕΝΗ Μα οι άλλοι έχουν χωράφια τζια να σπείρουν τζια να θερίσουν, αμμά εμείς άλλα που την αυλή μας τζια τα δώματα μας εν τζι έχουμεν. Τζι ούτε η αυλή μας φυτεύκεται, ούτε τα δώματα μας γιωρκούν. Κάτι πρέπει να κάμουμεν, κάτι πρέπει να σκεφτούμεν.
- ΚΟΥΛΛΑ Λαλείς να μεν το πάρουμεν;
- ΕΛΕΝΗ Μα πκοιον;
- ΚΟΥΛΛΑ Το γαούριν εις τον έλεγχο;
- ΕΛΕΝΗ Φαίνεται εν ιξέρεις είντα πα να πει νόμος τζια προ παντός σε τζιαιρόν πολέμου.
- ΚΟΥΛΛΑ Εν να μας κρεμμάσουν;
- ΕΛΕΝΗ Μπορεί να μεν μας κρεμμάσουν, αμμά να μας τουφετσιήσουν.
- ΚΟΥΛΛΑ Όι άππαρον.
- ΕΛΕΝΗ Καλάαααα.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 7

(Χτύπημα πόρτας).

- ΓΙΑΝΝΗΣ Εμπρός.
- ΕΛΕΝΗ Μπορώ να σε ενοχλήσω κύριε μουχτάρη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πέρασε μέσα Ελεγκού.
- ΕΛΕΝΗ Καλημέρα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καλημέρα. Κάτσε.
- ΕΛΕΝΗ Φκαριστώ. Συγνώμην που 'ρτα προώιν-προώιν να σ' έβρω μουχτάρη.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τούτη εν η δουλειά του μουχτάρη Ελεγκού. Να δέχεται τζιαι να ακούει τους χωρκανούς. Ακούω.
- ΕΛΕΝΗ Εν για τζείνον το ευλοημένον το χτηνόν μου που ήρτα μουχτάρη. Ξέρεις την κατάστασιν μου. Εν τζείνον το χτηνόν που μας συντηρεί. Αν το επιτάξουν εν να πεθάνουμν της πείνας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μακάρι να μπορούσα να βοηθήσω Ελεγκού τζι έσιεις τον λον μου πως θα το 'καμνα με ούλλην μου την όρεξη.
- ΕΛΕΝΗ Γιατί να μεν ημπορέσεις να βοηθήσεις μουχτάρη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο νόμος εν νόμος Ελεγκού. Τζιαι προ παντός σε τζαιρόν πολέμου, εν εξαιρεί κανέναν.
- ΕΛΕΝΗ Η περίπτωση μου εν ξεχωριστή μουχτάρη. Θέλει το ο Θεός δκυο πλάσματα του, δκυο γεναίτζιες μόνες τους να μείνουν χωρίς κανέναν εισόδημα, να πεθάνουν της πείνας;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εξανάκουσες κανέναν να πεθάνει της πείνας Ελεγκού; Αν πεθάνουμν εμείς της πείνας είνταν πον να πουν τζείνοι πον μεσ' στην βράσιν του πολέμου;
- ΕΛΕΝΗ Ο καθένας θωρεί το πρόβλημα του μουχτάρη. Τζείνοι με τα δικά τους τζι εγιώ με το δικό μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είπα σου, μακάρι να μπορούσα να βοηθήσω.
- ΕΛΕΝΗ Κάμε μιαν προσπάθειαν να τους συντύσιεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μα πκοιους να συντύχω;
- ΕΛΕΝΗ Των υπαλλήλων της κυβέρνησης, πον να 'ρτουν για την επίταξη.

- ΠΙΑΝΝΗΣ Τζι αν συντύχω για λλόου σου Ελεγκού, εν θα κακοφανίσω τους άλλους τους χωρκανούς;
- ΕΛΕΝΗ Βάλλεις με εμέναν στην ίδιαν μοίραν με τους άλλους μουχτάρη;
- ΠΙΑΝΝΗΣ Ο καθένας ξέρει το πρόβλημα του Ελεγκού. Τωρά όσον τζι είπες το εσού η ίδια.
- ΕΛΕΝΗ Κάμε μου τούτην την χάριν τζι εν θα μείνει πάνω μου μουχτάρη.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Επαρεξήγησες με Ελεγκού.
- ΕΛΕΝΗ Ξέρω το,εν έχω τίποτε να σου δώκω, αμμά να σου δουλέψω όσα μεροκάματα χρειαστείς, χωρίς παρράν, χωρίς ππούλι.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Επαρεξήγησες με είπα σου.
- ΕΛΕΝΗ Είτε στες ελιές, είτε στο θέρος, είτε στα τεράτσια, όπου χρειαστείς.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Δεν σου αρνούμαι γιατί θέλω χάριν Ελεγκού.
- ΕΛΕΝΗ Θέλεις να ππέσω στα γόνατα σου να σε παρακαλέσω; Κάμνω το.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Για τ' όνομαν του Θεού, κάμνεις με τζι αντρέπουμε.
- ΕΛΕΝΗ Αν αντρέπεσαι εν να μου κάμεις το χαπτίριν.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Δεν ημπορώ να το κάμω. Κατάλαβε με. Δεν θέλω είπα σου να κακοφανίσω τους άλλους.
- ΕΛΕΝΗ Λυπήθου την αρφανήν, αν μεν με λυπάσαι εμέναν, που εκόντεψεν σε ηλικιάν γάμου. Πκοιος εν να γυρίσει να τη δει, χωρίς να 'βρει δικυ βολίτζια να στεαστεί που κάτω;
- ΠΙΑΝΝΗΣ Ο Θεός εν μεγάλος Ελεγκού. Έσει χρονία η κόρη σου ομπρός της. Μέλλει μου ο πόλεμος εν να πάει τζιαι να πάει;
- ΕΛΕΝΗ Καλάν μουχτάρη.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Κατάλαβε με.
- ΕΛΕΝΗ Εγίω καταλάβω σε. Εν εσού πον με καταλαβαίνεις. Μακάρι να 'σαι καλά. Εν πειράζει.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Λυπούμαι πολλά. Έσεις τον λον μου, αν εμπορούσα εν έθελα το πειν σου για να το κάμω.

- ΕΛΕΝΗ Μακάρι να 'σαι καλά.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν θέλω να φύεις τζιαι να τα 'σεις μιτά μου.
- ΕΛΕΝΗ Είτε τα 'χω μιτά σου είτε όι, ψύλλος σ' εδάκκασεν μουχτάρη. Πκοιος υπολογίζει μιαν γεναίικαν σιηράτην;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιώ υπολογίζω σε Ελεγκού.
- ΕΛΕΝΗ Αν ήταν κανέννας που βάρεν η παδκιά του, έθεν να του δώκεις περιότου σημασίαν τζιαι προσοχήν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άκουσα σε με προσοχήν Ελεγκού.
- ΕΛΕΝΗ Εν με άκουσες μουχτάρη. Άκουσες τα λόγια μου. Εν άκουσες την καρκίαν μου τζιαι την αγωνίαν μου. Εν πειράζει, μακάρι να 'σαι καλά, μακάρι να 'σαι καλά.

(Μουσικη).

ΣΚΗΝΗ 8

- ΕΛΕΝΗ Σε πκοιον να πάμεν άραγες σου να πούμεν τον πόνον μας;
Σε πκοιον να αποταθούμε;
- ΚΟΥΛΛΑ Πκοιος μας ιξέρει τζιαι πκοιον ιξέρουμεν;
- ΕΛΕΝΗ Πκοιοι εν να 'ρτουν να κάμουν την επίταξην των χτηνών;
Εν να 'ρτουν δικοί μας, εν να 'ρτουν Εγγλέζοι, εν να
'ρτουν Τούρτζιοι;
- ΚΟΥΛΛΑ 'Όπκοιοι τζιαι να 'ρτουν την δουλειάν τους εν να κάμουν.
- ΕΛΕΝΗ Αν βοηθήσει ο Θεός τζι έρτουν δικοί μας, μπορεί να τους
πούμεν καμιάν κουβένταν, πέρχι μας λυπηθούν.
- ΚΟΥΛΛΑ Ο μουχτάρης πον χωρκανός μας εν μας ελυπήθηγεν τζι εν
να μας λυπηθούν οι ξένοι;
- ΕΛΕΝΗ Τούτον να μου πεις.
- ΚΟΥΛΛΑ Λαλείς να συντύχουμεν τζιαι του Στυλλή του αγροφύλακα,
πέρχι μπορεί να κάμει τίποτε;
- ΕΛΕΝΗ Είντα δύναμιν έσει ο τουρκόπουλλος τζιαι πκοιος τον
λαμβάννει υπόψιν.
- ΚΟΥΛΛΑ Ας εν τζιαι χαμηλόμιστος, εν τζιαι τούτος υπάλληλος της
κυβέρνησης. Σίγουρα ο λος του περνά περίτου που λλόου
μας.
- ΕΛΕΝΗ Λαλείς; Αύριον πον να πάμεν να πάρουμεν κάτσαρα στην
πόλιν, να ρέξουμεν που τζιαμαί στο Διοικητήριο, πέρχι
εύρουμεν κανέναν που να μας δεχτεί τζιαι να μας ακούσει;
- ΚΟΥΛΛΑ Αν μας αφήκουν να ρέξουμεν την πόρταν!
- ΕΛΕΝΗ Να βάλουμεν κανέναν που ξέρει γράμματα να μας γράφει
κανέναν γράμμαν τζιαι να το πέψουμεν;
- ΚΟΥΛΛΑ Μα πού να το πέψουμεν;
- ΕΛΕΝΗ Στο Διοικητήριο.
- ΚΟΥΛΛΑ Μα σήμερα έχουμεν Τετάρτην. Την Τζιερκατζιήν έρχου-
νται οι υπαλλήλοι για την επίταξιν. Πότε να πα το γράμ-
μαν τζιαι πότε να 'ρτει το χαπάριν;
- ΕΛΕΝΗ Καλά λαλείς. Κακόν που πάθαμεν κόρη μου, κακόν.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Γεια σας χωρκανές. Είνταν που κάμνετε;
- ΕΛΕΝΗ Κλαίουμεν την μοίρα μας Στυλλή.

- ΣΤΥΛΛΗΣ Ο Θεός εν μεγάλος Ελεγκού.
- ΕΛΕΝΗ Να χαρείς το φως σου Στυλλή μεν μου ξαναπείς έτσι κουβένταν, γιατί αθθυμίζεις μου τον μουχτάρην.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Επήες τζι εσύντυσιες του;
- ΕΛΕΝΗ Επήα....
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εεε;
- ΕΛΕΝΗ Είντα εεε; Τωρά εν να τον μάθεις; Ο μουχτάρης πάει με το σεις τζιαι με το σας. Φοάται λαλεί πως εν να παρεξηγηθεί που τους άλλους, αν ιζητήσει να απαλλαχτεί το χτηνόν μου που την επίταξιν.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εν τζι έσει τζι άδικον για να λαλούμεν την αλήθειαν.
- ΕΛΕΝΗ Πκοιον εν που προμουτεύκει Στυλλή; Η παρεξήγηση όξα η φτώσια τζιαι η πείνα;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Ξέρεις την παροιμίαν που λαλεί... "η αζούλα να 'تون πούζα"...
- ΕΛΕΝΗ Είντα 'σει να κάμει η παροιμία;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Αν σου απαλλάξουν εσέναν το χτηνόν σου, εν να ζητήσουν ούλλοι απαλλαγήν.
- ΕΛΕΝΗ Εγώ είμαι στην ίδια μοίρα με τους άλλους Στυλλή;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Τζι αν τους εξηγήσεις εν να καταλάβουν; Θέλουν να καταλάβουν; Τωρά εν να μάθεις τον κόσμον; Ξέρεις τους να θωρούν πέρα που τα μμάδκια τους; Ξέρεις τους να ξέρουν άλλον που το συμφέρον τους;
- ΕΛΕΝΗ Η αφενκιά σου θκειε Στυλλή είντα λαλείς να κάμουμε;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εγώ νομίζω ότι, δυστυχώς εν ημπορείτε να κάμετε τίποτε.
- ΚΟΥΛΛΑ Να το πάρουμεν απόφασιν ότι θα χάσουμεν το χτηνό μας!
- ΣΤΥΛΛΗΣ Τουλάϊστον εν να πκιάσετε μιαν αποζημίωσιν για παρηογκάν.
- ΚΟΥΛΛΑ Παρηογκάν στον άρρωστον που λαλούσιν!
- ΕΛΕΝΗ Εν ημπορείς εσού Στυλλή να πεις καμιάν κουβένταν;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Μα πκοιου να πω;
- ΕΛΕΝΗ Των υπαλλήλων πον να 'ρτουν για την επίταξιν.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εγώ λαλώ τους, αμμά πκοιος με λαμβάνει υπόπιν εμέναν;

ΚΟΥΛΛΑ Εσού πε τους τζι ό,τι θέλει ο Θεός θκειε.
 ΣΤΥΛΛΗΣ Άησ' τον πελάν εν τζιαι ταβλαντισμένον το ευλοημένον
 σας τζι εν να τους αρέσει.
 ΕΛΕΝΗ Είνταν που είπες;
 ΣΤΥΛΛΗΣ Εν ταβλαντισμένον λαλώ τζι εν να τους αρέσει.
 ΕΛΕΝΗ Δηλαδή, μπορεί κάπκοια να τα βγάλουν σκάρτα;
 ΣΤΥΛΛΗΣ Κύριε ελέησον. Γάδαρος κόντρης τζι άππαρος κουτσάππα-
 ρος πάσιν εις τον πόλεμον;

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 9

(Γκάρισμα. Φορτώνουν το ζώο).

- ΕΛΕΝΗ Σσσιο χτηνό μου, σσιο.
- ΚΟΥΛΛΑ Κανεί μανά. Πόσα να του φορτώσουμε; Εκάμαμεν τον παμπόριν.
- ΕΛΕΝΗ Μιαν τζι εν η τελευταία του στράτα, είπα να του βάλω πόλικά.
- ΚΟΥΛΛΑ Τζιαι τα διπλάσια να του βάλεις πάλε δκυνο σελίνια θα μας δώκουν.
- ΕΛΕΝΗ Μπορεί να συγκινηθούν τζιαι να μας δώκουν τζιαι παξίσι-ιν.
- ΚΟΥΛΛΑ Κανένας εν συγκινείται που τον άλλον πκιον. Ούλλοι το συμφέρον τους θωρούν. Έτο, όσον τζι εν να τα καταφέρεις να κοψομεσιάσεις το χτηνόν.
- ΕΛΕΝΗ Καλλίττερα...
- ΚΟΥΛΛΑ Είντα πα να πει καλλίττερα;
- ΕΛΕΝΗ Εν άκουσες τον Στυλλήν τον τουρκόπουλλον είνταν που είπεν;
- ΚΟΥΛΛΑ Ο τουρκόπουλλος είπεν πολλά.
- ΕΛΕΝΗ Αν πηαίνει νάκκον ζαβά το γαούριν μας, μπορεί να μας το βάλουν σκάρτον είπεν.
- ΚΟΥΛΛΑ Εεεε, είντα σε θωρώ. Κάμε τον να πηαίνει ζαβά ζαβά.
- ΕΛΕΝΗ Είντα λοής να τον κάμω;
- ΚΟΥΛΛΑ Εν να σου παραντζείλω γιω;
- ΕΛΕΝΗ Λαλείς να πείκλώσουμε τα πόδια του;
- ΚΟΥΛΛΑ Μα τωρά, πριν να ξεκινήσουμε;
- ΕΛΕΝΗ Τουλάχιστον να κουτσάνει που τ' αλήθεια.
- ΚΟΥΛΛΑ Τζι άμα κουτσάνει που τ' αλήθεια είνταν πον να τον κάμουμεν;
- ΕΛΕΝΗ Περιπαίζω σε κόρη. Εν το καταλαβαίνεις; Λαλείς να το κάμνει η καρδιά μου να κάμω κακό στο χτηνόν μου; Πάσιν τέσσερα χρόνια που εν τούτον το χτηνόν που μας συντηρεί.
- ΚΟΥΛΛΑ Άμα το καλοσκεφτείς δηλαδή ρε μανά, εν τζι εν άσσημη ιδέα.

- ΕΛΕΝΗ Να αχρηστέψουμεν το χτηνόν!
- ΚΟΥΛΛΑ Να το κάμουμεν να φαίνεται.
- ΕΛΕΝΗ Τζι είντα λοής εν να το κάμουμεν;
- ΚΟΥΛΛΑ Σκέφτου να σκεφτούμεν.
- ΕΛΕΝΗ Σκέφτου εσού που είσαι πονηρή.
- ΚΟΥΛΛΑ Τζιαμαί στην ράσιην του, που κουμπά το στρατούριν πάνω στες καρκαλαμιές του, να το βάψουμεν κότσιηνον σαν το γαίμαν, να φαίνεται πως εκόντρασεν που το στρατούριν.
- ΕΛΕΝΗ Πως εκόντρασεν που το στρατούριν!
- ΚΟΥΛΛΑ Εν εν' καλή ιδέα;
- ΕΛΕΝΗ Εν καλή ιδέα. Μόνον που εξέβην που ξερήν κκελλέν.
- ΚΟΥΛΛΑ Γιατί μανά;
- ΕΛΕΝΗ Παρά να βιω κόρη μου ψεύτισσα ομπρός στους χωρκα-
νούς μου, κάλλιον να κουβαλώ κάτσαρα στην πόλιν πασ' στον νόμον μου.
- ΚΟΥΛΛΑ Γιατί να βρεις ψεύτισσα;
- ΕΛΕΝΗ Μα τζείνοι πον να τσιακκάρουν τα χτηνά κορούλλα μου, θαρκέσαι πως εν να τα δούσιν μόνον που μακριά; Εν θα ντζίσουν πάνω τους; Εν θα τα πασπατέψουν; Να δούμεν είντα ειδικούς εν να φέρουν μιτά τους για να τα τσιακκάρουν.
- ΚΟΥΛΛΑ Εσκέφτηκα κάτι άλλον ρε μανά.
- ΕΛΕΝΗ Πε το να δούμεν αν εν τίποτε καλλίτερον.
- ΚΟΥΛΛΑ Είντα μέραν έχομε σήμερα;
- ΕΛΕΝΗ Πέφτη.
- ΚΟΥΛΛΑ Πόψε πον να 'ρτουμεν που τη πόλιν, να τον πείκλώσουμεν τζια να τον αφήσουμεν πείκλωμένον ως την Κυριακήν, πον να τον πάρομεν για έλεγχον.
- ΕΛΕΝΗ Εεεεε;
- ΚΟΥΛΛΑ Δκυο μέρες πείκλωμένος εν να συνηθίσει το κουτσαντήριν τζι εν να κουτσεύκει τζια ξιπεήκλωτος.
- ΕΛΕΝΗ Άτε τράβα τον που την μουτταρκάν να βκούμεν έξω στο στενόν τζια κανεί σε, μεν πεις άλλα σήμερα.
- ΚΟΥΛΛΑ Μα λαλώ να πάω τζι εγιώ μιτά σου.

- ΕΛΕΝΗ Είντα να πας να κάμεις;
- ΚΟΥΛΛΑ Εσύ μου είπες να πηαίννω.
- ΕΛΕΝΗ Είπα σου να πηαίννεις για να μάθεις, για να συνηθίσεις
την δουλειάν. Μα μιαν τζια δουλειάν πκιον εν θα 'χουμεν,
είντα ανάγκη ένει να πάεις;
- ΚΟΥΛΛΑ 'Αφησ' με να πάω τζια να δούμεν πότε εν να ξαναπάω
πκιον στην πόλη.
- ΕΛΕΝΗ 'Ατε τέλειωννε τζι εν να μεσανυχτίσει ώσπου να πάμεν
τζια να 'ρτουμεν.
- ΚΟΥΛΛΑ Έχομεν ώραν. Θωρείς όσον τζια χαράσσει το φως. Εν με
το σένιος που καταφέρουμεν τζι εφορτώσαμεν το.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 10

(Κόσμος, φασαρία, γκαρίσματα, χλιμιντριόσματα).

- ΠΙΑΝΝΗΣ Ησυχία χωρκανοί. Ησυχίαν. Ησυχίαν παρακαλώ, να κάμουν οι υπάλληλοι της κυβέρνησης την δουλειάν τους. Παρακαλώ ο καθένας να κουμαντάρει το χτηνόν του.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εν θέλουν το πειν μας κύριε μουχτάρη, για να κουμαντάρουν τα χτηνά τους. Ξέρει ο κόσμος την δουλειάν του. Τούτοι ενεγιωθήκαν με τα χτηνά τους. Εν ο λος που λαλεί, τούτοι τζοιμούνται με τα χτηνά τους.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Μα εν θωρείς είντα γίνεται αγροφύλακα; Οι περίτου εξαπολύσαν τα τζι εκάτσαν εις τα χαρκιά τζιαι στο ττάβλιν.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Τζιαι να θέλουν, πού να τα δήσουν μουχτάρη; Ούτε γοιτζιέλια εμείναν όφκερα, ούτε παλλούτζια, ούτε στύλλοι.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Ας τα κρατούν κύριε αγροφύλακα. Εν ανάγκη να τα δήσουν;
- ΣΤΥΛΛΗΣ Μα μπορεί τζιαι να νυχτωθούν δαμαί τα πλάσματα κύριε μουχτάρη. Θέλει το ο Θεός να τα κρατούν τζιαι να στέκουν μεσ' στον ήλιον;
- ΠΙΑΝΝΗΣ Τέλος πάντων, ό,τι θέλουν ας κάμουν, φτάννει να μεν εμποδίζουν τους υπαλλήλους που την δουλειάν τους.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Εντάξει κύριε μουχτάρη, εντάξει.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Λοιπόν χωρκανοί, όπκοιος ακούει τ' όνομαν του, να τραβά το χτηνόν του τζιαι να το φέρνει δαμαί ομπρός που κάθονται οι υπαλλήλοι.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Ετζιεράσαμεν τίποτε των πλασμάτων κύριε μουχτάρη;
- ΠΙΑΝΝΗΣ Όι τουρκόπουλλε, εκαρτερούσαμεν να μας πείς.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Σηγνώμη, εν έθελα να σας προσβάλω. Μπορεί με τούτην ούλλην τη φασαρίαν να εξιχάσετε.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Επήραν ούλλοι. Μεν έσιεις την έννοιαν. Τζι ο κύριος Μιχαηλίδης, τζι ο Εγγλέζος ο αξιωματικός τζι ο Μουσταφάς ο τσαούσης.
- ΣΤΥΛΛΗΣ Άτε να δούμεν, άρκεψε να φωνάζεις ονόματα.
- ΠΙΑΝΝΗΣ Μα εγιώ κύριε τουρκόπουλλε;

ΣΤΥΛΛΗΣ Πκοιος εν να φονάζει καλό κύριε μουχτάρη; Εσού που είσαι η Αρχή. Αρχηγού παρόντος κάθε αρχή παυσάτω.

ΓΙΑΝΝΗΣ Άτε γιε μου, είντα να κάμουμεν; (Κόλλες). Δημήτρης Παπαχριστοφόρου. Έλα Δημήτρη, έλα σε παρακαλώ. Τράβα το γαούρι σου δαμαί ομπρός.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 11

(*Η ίδια φασαρία*).

- ΚΟΥΛΛΑ Παναγία μου κακόν που πάθαμεν, ε μανά. Εδειλίνιασεν τζι είμαστιν δαμαί.
- ΕΛΕΝΗ Πήαινε έσσω κόρη. Εν τζιαι κρατεί σε κανένας.
- ΚΟΥΛΛΑ Μα έλα που έχω αγωνίαν, αν θα μας το κάμουν επίταξιν!
- ΕΛΕΝΗ Έμαθες μια λέξιν τζι έσειει που την ώραν που 'ρταμεν που την πιπιλλάς! Κανεί, κανεί.
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Από μακριά). Νέαρχος Παντελή.
- ΚΟΥΛΛΑ Οουουουουφφφ.
- ΕΛΕΝΗ Πήαινε έσσω λαλώ σου. Εν ημπορώ να σε θωρώ να στέκεις δίπλα μου τζιαι να φυσάς να ποφυσάς. Κανεί με το τέρτιν μου.
- ΚΟΥΛΛΑ Αν έξερα την ώραν μας, έθεν να πάω τζιαι να 'ρτω την ώραν πον να μας φωνάξουν.
- ΕΛΕΝΗ Αν έξερα την ώραν μας, έθεν να κάμω τζι εγιώ το ίδιον.
- ΚΟΥΛΛΑ Γιατί εν μας εχώρισεν ούλλους σε δυο ομάδες ο κύριος μουχτάρης. Να 'ρτουμεν τουλάϊστον οι μισοί το πρώϊν τζι οι μισοί το δείλις.
- ΕΛΕΝΗ Πήαινε ρώτα τον.
- ΚΟΥΛΛΑ Να πάω.
- ΕΛΕΝΗ Έλα δα, λον θέλεις ν' ακούσεις. Αφού εν σιουρκάξεσαι, πκιασ' την σίγκλαν τζιαι πετάχτου δαμαί στον ποταμόν γέμωσ' την τζιαι φερ' την να ξαναποτίσουμεν το γαούριν.
- ΚΟΥΛΛΑ Μα νομίζεις εν θα κάμνω άλλην δουλειάν ούλλη μέρα;
- ΕΛΕΝΗ Πήαινε τζι εν κρίμαν το χτηνόν λαλώ σου.
- ΚΟΥΛΛΑ Ας πάσιν τζείνοι πον να το κάμουν επίταξιν.
- ΕΛΕΝΗ Άτε πάλε.
- ΚΟΥΛΛΑ Είντα εν ψέματα που λαλώ; Να το ποτίζουμεν εμείς τζιαι να το πκιάουν άλλοι;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ελένη Θεμιστοκλέους.
- ΚΟΥΛΛΑ Που να πκιαστούν τζιαι να γενούν σανίδι!

ΕΛΕΝΗ Εν αντρέπεσαι κόρη να ξιτιμάξεις τα πλάσματα; Τζιαι τού-
τοι την δουλειάν τους κάμνουν.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ελένη Θεμιστοκλέους είπα.

ΚΟΥΛΛΑ Φωνάζουν μας ρε μανά.

ΕΛΕΝΗ Τράβα το χτηνόν ομπρός. Είντα στέκεις χασκιασμένη;

ΣΤΥΛΛΗΣ Συγνώμην κύριοι. Αν μου επιτρέπετε, θέλω να πω ότι η
γεναίκα τούτη εν σιηράτη, τζι εχτός που τούτον το χτηνόν
δεν έσειε άλλην περιουσίαν. Ούτε τζι άλλον εισόδημαν
έσειε, εχτός που το εισόδημαν που κερτίζει που τούτον το
χτηνόν.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 12

- ΕΛΕΝΗ (Φωνάζει). Αφήνουμεν υγείαν κύριε Φούρναρη. Τζιαι καλές δουλειές. Θα σας δούμεν την άλλην εβτομάδαν πάλε. Κόρη Κούλλα, είντα στέκεις κόρη τζιαι διαλοϊζεσαι;
- ΚΟΥΛΛΑ Εεεε καλάν, μεν φωνάζεις.
- ΕΛΕΝΗ Τράβα το γαούριν που την μουτταρκάν να βκούμεν έξω γιάλι άλι.
- ΚΟΥΛΛΑ Βουρά μας κανέννας;
- ΕΛΕΝΗ Εσου είσαι που αροθυμάς, άμα νυχτωθούμεν μεσ' στες στράτες.
- ΚΟΥΛΛΑ Έλα χτηνόν μου, έλα ρε. Μα θώρε, θώρε τον που τσούλωσεν τζι εν ιβκαίννει της πόρτας.
- ΕΛΕΝΗ Πκιασ' τον που κοντά να τον κουμαντάρεις.
- ΚΟΥΛΛΑ Έλα χτηνόν μου, έλα ρε. (Γκάρισμα). Σσσιο...σσιο ανάφεντε. Μα θώρε τον που στάθηκεν στα δκυο του πόδκια. Αν μεν σ' αφήκω πόψε νηστικόν ρε κλεισμένε, να αλλάξω πίστιν.
- ΕΛΕΝΗ Σιγά-σιγά... Έτσι που του κάμνεις, εφάρασες το χτηνόν.
- ΚΟΥΛΛΑ Κκέσκιμον να τον αφήνναμεν να τον πκιάουν οι Εγγλέζοι να τον πάρουν εις τον πόλεμον. Να γλιτώνναμεν τζι εμείς τζιαι να γλιτώσει τζιαι τούτος που λλόου μας.
- ΕΛΕΝΗ Αντί να φακριστάς τον Θεόν που μας τον αφήκαν, λαλείς μου πελλάρες.
- ΚΟΥΛΛΑ Τον Στυλλήν τον τουρκόπουλλον να εφκαριστάς, που άννοιξεν το στόμαν του τζι εσύντυσιεν.
- ΕΛΕΝΗ Ο Θεός τον εφώτισεν να συντύσει.
- ΚΟΥΛΛΑ Έλα χτηνόν μου, έλα ρε τζιαι τα βάσανα σου τζιαι τα βάσανα μας εν πίσω. Ώσπου ζεις θα φακκάς τζιαι θα φακκούμεν μιτά σου.

